EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 16.7.2021.
COM(2021) 388 final

ANNEX

PIELIKUMS

dokumentam

Priekšlikums PADOMES LĒMUMAM

par Eiropas Savienības pievienošanos Konvencijai par ārvalstu spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

KONVENCIJA PAR ĀRVALSTU SPRIEDUMU ATZĪŠANU UN IZPILDI CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS

Konvencijas Puses,

vēlēdamās veicināt tiesu iestāžu efektīvu pieejamību visiem un atvieglot uz noteikumiem balstītu daudzpusēju tirdzniecību un ieguldījumus, kā arī mobilitāti, izmantojot tiesu iestāžu sadarbību,

pārliecinātas, ka šādu sadarbību iespējams veicināt, ieviešot vienotu pamatnoteikumu kopumu par ārvalstu spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, lai veicinātu šādu spriedumu efektīvu atzīšanu un izpildi,

pārliecinātas, ka šādai pastiprinātai tiesu iestāžu sadarbībai jo īpaši ir vajadzīgs starptautisks tiesiskais režīms, kas nodrošina lielāku paredzamību un noteiktību attiecībā uz ārvalstu spriedumu apriti pasaulē un kas papildina 2005. gada 30. jūnija Konvenciju par tiesas izvēles līgumiem,

lai to izpildītu, ir nolēmušas noslēgt šo Konvenciju, un ir vienojušās par šādiem noteikumiem.

I NODAĻA – PIEMĒROŠANAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants
Piemērošanas joma

1. Konvencija attiecas uz spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām.

2. Konvencija attiecas uz līgumslēdzējas valsts tiesas pieņemta sprieduma atzīšanu un izpildi citā līgumslēdzējā valstī.

2. pants
Izņēmumi no piemērošanas jomas

1. Konvenciju nepiemēro attiecībā uz šādiem jautājumiem:

a) fizisku personu juridiskais statuss vai tiesībspēja un rīcībspēja;

b) uzturēšanas saistības;

c) citi ģimenes tiesību jautājumi, tostarp laulāto mantisko attiecību regulējums un citas tiesības vai saistības, kas izriet no laulības vai līdzīgām attiecībām;

d) testamenti un mantošana;

e) maksātnespēja, mierizlīgums, finanšu iestāžu noregulējums un līdzīgi jautājumi;

f) pasažieru un preču pārvadājumi;

g) pārrobežu jūras piesārņojums, jūras piesārņojums teritorijās, kas nav valstu jurisdikcijā, kuģu radītais jūras piesārņojums, atbildības ierobežošana jūras prasībās un vispārēja avārija;

h) atbildība par kodolkaitējumu;

i) juridisku personu vai fizisku vai juridisku personu apvienību izveides spēkā esība vai to darbības izbeigšana vai likvidācija un to pārvaldes struktūru pieņemto lēmumu spēkā esība;

j) publisko reģistru ierakstu spēkā esība;

k) neslavas celšana;

l) privātums;

m) intelektuālais īpašums;

n) bruņoto spēku darbības, tostarp to personāla darbības, pildot dienesta pienākumus;

o) tiesībaizsardzības darbības, tostarp tiesībaizsardzības iestāžu darbinieku darbības, pildot dienesta pienākumus;

p) pretmonopola (konkurences) jautājumi, izņemot gadījumus, kad spriedums ir balstīts uz rīcību, kas ir pret konkurenci vērsta vienošanās vai saskaņota darbība starp faktiskiem vai potenciāliem konkurentiem ar mērķi noteikt cenas, veikt manipulācijas ar piedāvājumiem, noteikt ražošanas apjoma ierobežojumus vai kvotas vai sadalītu tirgus, piešķirot klientus, piegādātājus, teritorijas vai tirdzniecības līnijas, un ja šāda rīcība un tās sekas ir notikušas izcelsmes valstī;

q) valsts parāda pārstrukturēšana, izmantojot vienpusējus valsts pasākumus.

2. Spriedums nav izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, ja jautājums, uz kuru Konvencija neattiecas, ir radies tikai kā iepriekš izlemjams jautājums tiesvedībā, kurā pieņemts spriedums, nevis kā prasības priekšmets. Konkrētāk, tas, ka puse aizstāvības nolūkā atsaucas uz jautājumu, pats par sevi nenozīmē, ka Konvenciju šī sprieduma izskatīšanai nepiemēro, ar noteikumu, ka šis jautājums nav prasības priekšmets.

3. Konvenciju nepiemēro šķīrējtiesu un līdzīgiem procesiem.

4. Tas, ka puse tiesvedībā ir valsts, tostarp valdība, valdības aģentūra vai jebkura cita persona, kas rīkojas valsts vārdā, pats par sevi nenozīmē, ka spriedums ir izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas.

5. Nekas šajā Konvencijā neietekmē valstu vai starptautisko organizāciju privilēģijas un imunitātes attiecībā uz pašām valstīm vai starptautiskajām organizācijām un uz to īpašumiem.

3. pants
Definīcijas

1. Šajā Konvencijā:

a) "atbildētājs" ir persona, pret kuru izcelsmes valstī ir celta prasība vai pretprasība;

b)"spriedums" ir jebkurš tiesas nolēmums par lietu pēc būtības neatkarīgi no šā nolēmuma nosaukuma, tostarp arī dekrēts vai rīkojums, kā arī tiesvedības izmaksu vai izdevumu noteikšana, ko veic tiesa (tostarp tiesas ierēdnis), ar nosacījumu, ka tā ir saistīta ar nolēmumu par lietu pēc būtības, ko iespējams atzīt un izpildīt saskaņā ar šo Konvenciju. Pagaidu aizsardzības pasākums nav spriedums.

2. Jebkuras struktūras vai personas, kas nav fiziska persona, pastāvīga dzīvesvieta ir valstī:

a) kurā atrodas tās statūtos noteiktā atrašanās vieta;

b) saskaņā ar kuras tiesību aktiem tā ir dibināta vai izveidota;

c) kurā atrodas tās galvenais birojs vai

d) kurā atrodas tās galvenā darbības vieta.

II NODAĻA – ATZĪŠANA UN IZPILDE

4. pants
Vispārīgi noteikumi

1. Līgumslēdzējas valsts (izcelsmes valsts) tiesas spriedumu atzīst un izpilda citā līgumslēdzējā valstī (izpildes valstī) saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem. Atzīšanu un izpildi var atteikt, tikai pamatojoties uz Konvencijā norādītajiem iemesliem.

2. Izpildes valstī sprieduma pamatotību nepārskata. Var būt tikai tādi apsvērumi, kas vajadzīgi šīs Konvencijas piemērošanai.

3. Spriedumu atzīst tikai tad, ja tas ir spēkā izcelsmes valstī, un to izpilda tikai tad, ja tas ir izpildāms izcelsmes valstī.

4. Atzīšanu un izpildi var apturēt vai atteikt, ja 3. punktā minēto spriedumu pārskata izcelsmes valstī vai nav beidzies vispārējais sprieduma pārsūdzības termiņš. Atteikums neliedz vēlāk no jauna iesniegt sprieduma atzīšanas vai izpildes pieteikumu.

5. pants
Atzīšanas un izpildes pamats

1. Spriedumu var atzīt un izpildīt, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

a) personas, pret kuru vērsta atzīšana vai izpilde, pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad šī persona kļuva par tiesvedības pusi izcelsmes tiesā, bija izcelsmes valstī;

b) fiziskas personas, pret kuru vērsta atzīšana vai izpilde, galvenā darbības vieta bija izcelsmes valstī brīdī, kad šī persona kļuva par pusi tiesvedībā izcelsmes tiesā, un prasība, kas ir sprieduma pamatā, ir radusies šīs uzņēmējdarbības rezultātā;

c) persona, pret kuru vērsta atzīšana vai izpilde, ir persona, kura ir cēlusi prasību, kas nav pretprasība, uz kuru ir balstīts spriedums;

d) atbildētājam izcelsmes valstī bija filiāle, aģentūra vai cita struktūra bez atsevišķas juridiskas personas statusa brīdī, kad šī persona kļuva par tiesvedības pusi izcelsmes tiesā, un prasība, kas bija sprieduma pamatā, radās šīs filiāles, aģentūras vai struktūras darbības rezultātā;

e) atbildētājs ir skaidri piekritis izcelsmes tiesas jurisdikcijai tiesvedībā, kurā pieņemts spriedums;

f) atbildētājs izcelsmes tiesā ir atbildējis pēc būtības, neapstrīdot jurisdikciju termiņā, kas noteikts izcelsmes valsts tiesību aktos, ja vien nav acīmredzams, ka iebildums pret jurisdikciju vai jurisdikcijas īstenošanu nebūtu apmierināts saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem;

g) spriedums attiecās uz līgumsaistībām, un to ir pieņēmusi tās valsts tiesa, kurā šīs saistības ir izpildītas, vai tām vajadzētu būt izpildītām saskaņā ar:

i) pušu vienošanos vai

ii) līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem, ja nav vienošanās par izpildes vietu,

ja vien atbildētāja darbības saistībā ar darījumu acīmredzami nav veidojušas mērķtiecīgas un būtiskas saiknes ar šo valsti;

h) spriedums attiecās uz nekustamā īpašuma izīrēšanu (nomu), un to ir pieņēmusi tās valsts tiesa, kurā atrodas nekustamais īpašums;

i) spriedums bija nelabvēlīgs atbildētājam attiecībā uz līgumsaistībām, kas nodrošinātas ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu, kurš atrodas izcelsmes valstī, ja līgumiskais prasījums ir apvienots ar prasījumu pret to pašu atbildētāju saistībā ar šīm lietu tiesībām;

j) spriedums attiecās uz ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no nāves, fiziska kaitējuma, materiāla īpašuma bojājuma vai zaudēšanas, un darbība vai bezdarbība, kas tieši rada šādu kaitējumu, notika izcelsmes valstī neatkarīgi no tā, kur šāds kaitējums ir nodarīts;

k) spriedums attiecas uz brīvprātīgi izveidota un rakstiski apliecināta trasta spēkā esību, uzbūvi, sekām, pārvaldi vai izmaiņām, un

i) tiesvedības uzsākšanas brīdī izcelsmes valsts trasta aktā bija norādīta kā valsts, kuras tiesās ir jāizskata strīdi par šādiem jautājumiem; vai

ii) tiesvedības uzsākšanas brīdī izcelsmes valsts trasta aktā bija skaidri vai netieši norādīta kā valsts, kurā atrodas trasta galvenā pārvaldes vieta.

Šis apakšpunkts attiecas tikai uz spriedumiem par iekšējiem aspektiem attiecībā uz trastu starp personām, kas ir vai bija trasta attiecībās;

l) spriedums attiecās uz pretprasību —

i) ciktāl tas bija labvēlīgs pretprasītājam, ar nosacījumu, ka pretprasība ir cēlusies no tā paša darījuma vai notikuma kā prasība; vai

ii) ciktāl tas ir vērsts pret pretprasību, ja vien izcelsmes valsts tiesību aktos nav prasīts iesniegt pretprasību, lai izvairītos no tiesvedību novēršanas;

m) spriedumu ir pieņēmusi tiesa, kas norādīta rakstiski noslēgtā vai dokumentētā līgumā, vai jebkādos citos saziņas līdzekļos, kas padara informāciju pieejamu, lai to varētu izmantot turpmākai atsaucei, izņemot ekskluzīvu tiesas izvēles līgumu.

Šajā apakšpunktā "ekskluzīvs tiesas izvēles līgums" ir līgums, kas noslēgts divu vai vairāku pušu starpā un ar kuru, lai izlemtu strīdus, kuri ir radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, norāda šo strīdu risināšanai vienas valsts tiesas vai vienu vai vairākas konkrētas valsts tiesas, izslēdzot jebkuras citas tiesas jurisdikciju.

2. Ja atzīšana vai izpilde tiek prasīta pret fizisku personu, kas galvenokārt darbojas personīgos, ģimenes vai mājsaimniecības nolūkos (patērētāju) lietās, kas attiecas uz patērētāju līgumu, vai pret darbinieku lietās, kas saistītas ar darbinieka darba līgumu —

a) šā panta 1. punkta e) apakšpunktu piemēro tikai tad, ja piekrišana ir adresēta tiesai mutiski vai rakstiski;

b) nepiemēro 1. punkta f), g) un m) apakšpunktu.

3. Šā panta 1. punkts neattiecas uz spriedumu, kurā tika lemts par nekustamā īpašuma īri (nomu) vai pieņemts lēmums par nekustamā īpašuma reģistrāciju. Šādu spriedumu var atzīt un izpildīt tikai tad, ja to ir pieņēmusi tās valsts tiesa, kurā atrodas īpašums.

6. pants

Atzīšanas un izpildes ekskluzīvais pamats

Neatkarīgi no 5. panta spriedumu par lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu atzīst un izpilda tikai tad, ja īpašums atrodas izcelsmes valstī.

7. pants
Atzīšanas un izpildes atteikums

1. Atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja:

a) dokuments, uz kura pamata uzsākta tiesvedība, vai tam pielīdzināms dokuments, kurā ietverts paziņojums par būtiskām prasības sastāvdaļām:

i) nebija paziņots atbildētājam savlaicīgi un tā, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot, ja atbildētājs ieradās izcelsmes valsts tiesā un piedalījās lietas izskatīšanā, apstrīdot minēto paziņošanu ar noteikumu, ka izcelsmes valsts tiesību aktos šāda apstrīdēšana ir paredzēta, vai

ii) izpildes valstī bija paziņots atbildētājam tādā veidā, kas nav savienojams ar šajā valstī pastāvošajiem dokumentu izsniegšanas pamatprincipiem;

b) spriedums panākts krāpšanas rezultātā;

c) atzīšana vai izpilde būtu acīmredzami nesavienojama ar atzīšanas vai izpildes valsts sabiedrisko kārtību, tostarp arī situācijās, kad īpašās procesuālās darbības, kuru rezultātā pieņemts spriedums, ir nesavienojamas ar šīs valsts procesuālā taisnīguma pamatprincipiem, un situācijās, kas apdraud šīs valsts drošību vai suverenitāti;

d) tiesvedība izcelsmes tiesā bija pretrunā līgumam vai norādei trasta aktā, saskaņā ar kuru attiecīgais strīds bija jāizskata tādas valsts tiesā, kas nav izcelsmes valsts;

e) spriedums ir nesavienojams ar spriedumu, ko izpildes valsts tiesa pieņēmusi strīdā starp tām pašām pusēm; vai

f) spriedums ir nesavienojams ar agrāku spriedumu, kas pieņemts citas valsts tiesā starp tām pašām pusēm un par to pašu prasību, ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai atzīšanas vai izpildes valstī.

2. Atzīšanu vai izpildi var atlikt vai atteikt, ja izpildes valsts tiesā notiek tiesvedība starp tām pašām pusēm par to pašu jautājumu, ja:

a) izpildes valsts tiesā prasība tika celta pirms prasības izcelsmes tiesā; kā arī

b) pastāv cieša saikne starp strīdu un izpildes valsti.

Atteikums saskaņā ar šo punktu neliedz vēlāk no jauna iesniegt sprieduma atzīšanas vai izpildes pieteikumu.

8. pants
Iepriekš izlemjami jautājumi

1. Lēmumu par iepriekš izlemjamu jautājumu neatzīst un neizpilda saskaņā ar Konvenciju, ja lēmums ir par jautājumu, uz kuru neattiecas Konvencija, vai par 6. pantā minētu jautājumu, par kuru ir lēmusi citas valsts, kas nav minētajā pantā minētā valsts, tiesa.

2. Sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja un ciktāl spriedums ir balstīts uz lēmumu lietā, uz kuru neattiecas Konvencija, vai uz 6. pantā minētu jautājumu, par kuru ir lēmusi citas valsts, kas nav minētajā pantā minētā valsts, tiesa.

9. pants
Atsevišķas daļas atzīšana vai izpilde

Sprieduma atsevišķas daļas atzīšanu vai izpildi veic, ja ir prasīta tikai konkrētās daļas atzīšana vai izpilde vai tikai daļu no sprieduma ir pieļaujams atzīt vai izpildīt saskaņā ar Konvenciju.

10. pants
Zaudējumu atlīdzība

1. Sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja piespriestā zaudējumu atlīdzība, tostarp arī nesamērīga apmēra vai vindikatīva atlīdzība, nekompensē puses patiesos zaudējumus vai nodarīto kaitējumu.

2. Atzīšanas vai izpildes valsts ņem vērā, vai un kādā apmērā izcelsmes valsts tiesas piespriestā atlīdzība par zaudējumiem sedz ar tiesvedību saistītus izdevumus.

11. pants
Izlīgumi (*transactions judiciaires*)

Izlīgumu (*transactions judiciaires*), ko apstiprinājusi līgumslēdzējas valsts tiesa vai kas noslēgts līgumslēdzējas valsts tiesā lietas izskatīšanas gaitā un kas ir izpildāms tādā pašā veidā kā izcelsmes valsts tiesas spriedums, izpilda saskaņā ar Konvenciju tāpat kā spriedumu.

12. pants
Iesniedzamie dokumenti

1. Puse, kas prasa atzīšanu vai izpildi, iesniedz:

a) pilnu un apliecinātu sprieduma norakstu;

b) ja spriedums ir pieņemts aizmuguriski, tā dokumenta oriģinālu vai apliecinātu kopiju, kas pierāda, ka pusei, pret kuru pieņemts aizmugurisks spriedums, ir paziņots dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments;

c) dokumentus, kas nepieciešami, lai konstatētu, ka spriedums ir spēkā vai attiecīgā gadījumā – ka tas ir izpildāms izcelsmes valstī;

d) Konvencijas 11. pantā minētajā gadījumā – izcelsmes valsts tiesas (tai skaitā tiesas amatpersonas) apstiprinājumu, ka izlīgums vai tā daļa izcelsmes valstī ir izpildāms tādā pašā veidā kā tiesas spriedums.

2. Ja atzīšanas vai izpildes valsts tiesa no sprieduma teksta nevar konstatēt, vai šīs nodaļas noteikumi ir ievēroti, tiesa var pieprasīt nepieciešamos dokumentus.

3. Atzīšanas vai izpildes pieteikumam var pievienot izcelsmes valsts tiesas (tostarp tiesas ierēdņa) izsniegtu dokumentu, kas attiecas uz spriedumu un atbilst Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ieteiktajam un publicētajam formātam.

4. Ja šajā pantā minētie dokumenti nav izpildes valsts oficiālajā valodā, tiem pievieno apstiprinātu tulkojumu, ja vien izpildes valsts tiesību aktos nav noteikts citādi.

13. pants
Procesuālā kārtība

1. Procesuālo kārtību atzīšanai, izpildāmības pasludināšanai vai reģistrācijai izpildei un sprieduma izpildei nosaka atzīšanas vai izpildes valsts tiesību akti, ja vien šajā Konvencijā nav noteikts citādi. Izpildes valsts tiesa rīkojas ātri.

2. Izpildes valsts tiesa neatsaka sprieduma atzīšanu vai izpildi saskaņā ar Konvenciju, pamatojoties uz to, ka atzīšana vai izpilde būtu jāpieprasa citā valstī.

14. pants
Tiesvedības izmaksas

1. Nav atļauts itin nekādā veidā no personas, kura vienā līgumslēdzējā valsti cēlusi prasību par citā līgumslēdzējā valstī pieņemta tiesas sprieduma izpildīšanu, prasīt nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu, pamatojoties tikai uz to, ka šai personai ir ārvalsts piederība vai ka tai nav domicila vai pastāvīgas dzīvesvietas valstī, kurā celta izpildīšanas prasība.

2. Vienā līgumslēdzējā valstī izdotu rīkojumu par tiesvedības izdevumu samaksu pret jebkuru personu, kas ir atbrīvota no nodrošinājuma, garantijas vai ķīlas prasības saskaņā ar 1. punktu vai tās valsts tiesību aktiem, kurā uzsākta tiesvedība, pēc tās personas pieteikuma, kurai ir tiesības uz rīkojuma izpildi, pasludina par izpildāmu jebkurā citā līgumslēdzējā valstī.

3. Valsts var paziņot, ka tā nepiemēro 1. punktu, vai ar deklarāciju norādīt, kura no tās tiesām nepiemēro 1. punktu.

15. pants
Atzīšana un izpilde saskaņā ar valsts tiesību aktiem

Ievērojot 6. pantu, Konvencija neliedz atzīt vai izpildīt spriedumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

III NODAĻA — VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

16. pants
Pārejas noteikums

Konvencija attiecas uz spriedumu atzīšanu un izpildi, ja laikā, kad tiesvedība tika uzsākta izcelsmes valstī, Konvencija bija spēkā starp šo valsti un izpildes valsti.

17. pants
Atzīšanu un izpildi ierobežojošas deklarācijas

Valsts var deklarēt, ka tās tiesas var atteikties atzīt vai izpildīt spriedumu, ko pieņēmusi citas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, ja pušu dzīvesvieta bija atzīšanas vai izpildes valstī un pušu attiecības, kā arī visi pārējie ar strīdu saistītie jautājumi, izņemot izcelsmes tiesas atrašanās vietu, bija saistīti tikai ar atzīšanas vai izpildes valsti.

18. pants
Deklarācijas par īpašiem jautājumiem

1. Ja valsts ir īpaši ieinteresēta nepiemērot Konvenciju kādam īpašam jautājumam, šī valsts var deklarēt, ka šim konkrētajam jautājumam tā Konvenciju nepiemēros. Valsts, kas sniedz šādu deklarāciju, nodrošina, ka deklarācija nav plašāka, nekā tas ir nepieciešams, un ka šis īpašais no piemērošanas jomas izslēgtais jautājums ir skaidri un precīzi noteikts.

2. Attiecībā uz šādu jautājumu Konvenciju nepiemēro:

a) līgumslēdzējā valstī, kas sniegusi deklarāciju;

b) citās līgumslēdzējās valstīs, kurās lūdz atzīt vai izpildīt spriedumu, ko pieņēmusi tās līgumslēdzējas valsts tiesa, kura ir sniegusi deklarāciju.

19. pants

Deklarācijas attiecībā uz spriedumiem, kas attiecas uz valsti

1. Valsts var paziņot, ka tā nepiemēro Konvenciju spriedumiem, kas izriet no tiesvedības, kurā puse ir kāda no turpmāk minētajām:

a) šī valsts vai fiziska persona, kas rīkojas šīs valsts vārdā; vai

b) šīs valsts valdības aģentūra vai fiziska persona, kas rīkojas šādas valdības aģentūras uzdevumā.

Valsts, kas sniedz šādu deklarāciju, nodrošina, ka deklarācija nav plašāka, nekā tas ir nepieciešams, un ka šī izslēgšana no piemērošanas jomas ir skaidri un precīzi noteikta. Deklarācijā nenošķir spriedumus, ja valsts, šīs valsts valdības aģentūra vai fiziska persona, kas rīkojas to vārdā, ir atbildētājs vai prasītājs tiesvedībā izcelsmes tiesā.

2. Tādas valsts tiesas pieņemta sprieduma atzīšanu vai izpildi, kas sniegusi deklarāciju saskaņā ar 1. punktu, var atteikt, ja spriedums pieņemts tiesvedībā, kurā puse ir vai nu valsts, kas sniegusi deklarāciju, vai izpildes valsts, viena no to valdības aģentūrām vai fiziska persona, kas rīkojas vienas vai otras puses vārdā, tādā pašā mērā, kā norādīts deklarācijā.

20. pants

Vienāda interpretācija

Interpretējot Konvenciju, ņem vērā tās starptautisko raksturu un nepieciešamību veicināt tās vienveidīgu piemērošanu.

21. pants

Konvencijas darbības pārskatīšana

Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ģenerālsekretārs regulāri veiks pasākumus, lai pārskatītu Konvencijas, tostarp arī deklarāciju, darbību, un ziņos Vispārējo lietu un politikas padomei.

22. pants

Neunitāras tiesību sistēmas

1. Attiecībā uz Konvencijas līgumslēdzējām valstīm, kurās saistībā ar jebkuru Konvencijā skartu jautājumu pastāv divas vai vairākas tiesību sistēmas dažādās teritoriālās vienībās:

a) visas atsauces uz valsts tiesību aktiem vai procesuālo kārtību attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauce uz tiesību aktiem vai procesuālo kārtību, kas ir spēkā attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

b)visas atsauces uz valsts tiesu vai tiesām attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauce uz tiesu vai tiesām attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

c) visas atsauces uz saikni ar valsti attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauce uz saikni ar attiecīgo teritoriālo vienību;

d) visas atsauces uz piesaistes kritēriju valstij attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauces uz piesaistes kritēriju attiecīgajai teritoriālajai vienībai.

2. Neatkarīgi no 1. punkta noteikumiem Konvencijas līgumslēdzējai valstij, kurā ir divas vai vairākas teritoriālās vienības ar dažādām tiesību sistēmām, nav pienākuma piemērot Konvenciju situācijām, kas saistītas tikai ar šādām dažādām teritoriālām vienībām.

3. Teritoriālās vienības tiesai Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kurā ir divas vai vairākas teritoriālās vienības ar dažādām tiesību sistēmām, nav pienākuma atzīt vai izpildīt citā Konvencijas līgumslēdzējā valstī pasludinātu spriedumu tikai tāpēc, ka spriedums saskaņā ar Konvenciju ir atzīts vai izpildīts citā šīs pašas līgumslēdzējas valsts teritoriālajā vienībā.

4. Šo pantu nepiemēro reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām.

23. pants
Attiecības ar citiem starptautiskiem instrumentiem

1. Konvenciju pēc iespējas interpretē kā atbilstīgu citiem Konvencijas līgumslēdzējas valsts spēkā esošiem nolīgumiem neatkarīgi no tā, vai tie noslēgti pirms vai pēc šīs Konvencijas.

2. Konvencija neietekmē to, kā līgumslēdzēja valsts piemēro līgumu, kas noslēgts pirms Konvencijas.

3. Konvencija neietekmē līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot pēc Konvencijas noslēgtu līgumu attiecībā uz Konvencijas līgumslēdzējas valsts, kas arī ir minētā nolīguma puse, tiesas pieņemta sprieduma atzīšanu vai izpildi. Nekas citā līgumā neietekmē 6. pantā noteiktās saistības pret līgumslēdzējām valstīm, kas nav minētā līguma puses.

4. Konvencija neietekmē reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, kas ir Konvencijas puse, noteikumu piemērošanu attiecībā uz tāda sprieduma atzīšanu vai izpildi, ko pieņēmusi tādas līgumslēdzējas valsts tiesa, kas ir arī reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībvalsts, ja:

a) noteikumi tika pieņemti pirms Konvencijas noslēgšanas; vai

b) noteikumi tika pieņemti pēc Konvencijas noslēgšanas, ciktāl tie neietekmē 6. pantā noteiktās saistības pret līgumslēdzējām valstīm, kas nav reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībvalstis.

IV NODAĻA – NOSLĒGUMA NOTEIKUMI

24. pants
Parakstīšana, ratifikācija, pieņemšana, apstiprināšana vai pievienošanās

1. Konvenciju var parakstīt visas valstis.

2. Šī Konvencija parakstītājvalstīm ir jāratificē, jāpieņem vai jāapstiprina.

3. Konvencijai var pievienoties visas valstis.

4. Ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās aktus deponē Konvencijas depozitāram Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijā.

25. pants
Deklarācijas attiecībā uz valstīm ar vairākām tiesību sistēmām

1. Ja valstī ir divas vai vairākas teritoriālās vienības, kurās saistībā ar jautājumiem, uz ko attiecas Konvencija, piemēro dažādas tiesību sistēmas, tad šāda valsts var deklarēt, ka Konvencija attiecas uz visām tās teritoriālajām vienībām vai tikai uz vienu vai vairākām teritoriālajām vienībām. Šādā deklarācijā skaidri jānorāda tās teritoriālās vienības, uz kurām attiecas Konvencija.

2. Ja valsts neiesniedz šajā pantā paredzēto deklarāciju, Konvenciju piemēro visām minētās valsts teritoriālajām vienībām.

3. Šo pantu nepiemēro reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām.

26. pants
Reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas

1. Reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija, kuru veido tikai suverēnas valstis un kura ir kompetenta attiecībā uz dažiem vai visiem Konvencijā iekļautajiem jautājumiem, var parakstīt, pieņemt, apstiprināt Konvenciju vai tai pievienoties. Reģionālajai ekonomiskās integrācijas organizācijai šādā gadījumā ir tādas pašas tiesības kā Konvencijas līgumslēdzējai valstij tādā apmērā, kādā organizācijai ir kompetence attiecībā uz Konvencijā iekļautajiem jautājumiem.

2. Reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija, parakstot, pieņemot vai apstiprinot Konvenciju vai tai pievienojoties, rakstiski paziņo depozitāram, attiecībā uz kādiem šajā Konvencijā iekļautajiem jautājumiem šīs organizācijas dalībvalstis ir nodevušas tai savu kompetenci. Organizācija nekavējoties rakstiski paziņo depozitāram par visām izmaiņām, kas attiecas uz tās kompetenci, kā norādīts pēdējā saskaņā ar šo punktu sniegtajā paziņojumā.

3. Saistībā ar Konvencijas stāšanos spēkā neņem vērā aktu, ko depozitāram deponē reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija, izņemot, ja reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija saskaņā ar 27. panta 1. punktu deklarē, kas tās dalībvalstis nebūs šīs Konvencijas puses.

4. Visas atsauces uz "līgumslēdzēju valsti" vai "valsti" šajā Konvencijā attiecīgos gadījumos vienlīdz attiecas uz reģionālu ekonomiskās integrācijas organizāciju.

27. pants
Reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas kā līgumslēdzēja puse bez tās dalībvalstīm

1. Parakstīšanas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija var sniegt deklarāciju, ka tā ir kompetenta rīkoties attiecībā uz visiem Konvencijā ietvertajiem jautājumiem, un Konvencija būs saistoša tās dalībvalstīm tāpēc, ka Konvenciju parakstījusi, pieņēmusi, apstiprinājusi vai tai pievienojusies minētā organizācija, kaut arī dalībvalstis nebūs Konvencijas puses.

2. Ja reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija sniedz deklarāciju saskaņā ar šā panta 1. punktu, visas atsauces uz "līgumslēdzēju valsti" vai "valsti" šajā Konvencijā attiecīgos gadījumos vienlīdz attiecas uz organizācijas dalībvalstīm.

28. pants
Stāšanās spēkā

1. Konvencija stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad beidzies termiņš, kurā var sniegt paziņojumu saskaņā ar 29. panta 2. punktu attiecībā uz otro valsti, kas ir deponējusi 24. pantā minēto ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu.

2. Konvencija stājas spēkā:

a) attiecībā uz katru valsti pēc Konvencijas ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās tā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad beidzies laikposms, kurā var sniegt paziņojumus saskaņā ar 29. panta 2. punktu attiecībā uz šo valsti;

b) attiecībā uz teritoriālo vienību, kurai Konvenciju piemēro saskaņā ar 25. pantu, pēc tam, kad Konvencija ir stājusies spēkā attiecībā uz valsti, kas sniedz deklarāciju, tā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no šajā pantā minētās deklarācijas paziņošanas.

29. pants
Attiecību nodibināšana saskaņā ar Konvenciju

1. Konvencija ir spēkā starp divām līgumslēdzējām valstīm tikai tad, ja neviena no tām nav paziņojusi depozitāram par otru saskaņā ar 2. vai 3. punktu. Ja šāda paziņojuma nav, Konvencija stājas spēkā starp divām līgumslēdzējām valstīm no tā mēneša pirmās dienas, kas seko tā laikposma beigām, kurā var sniegt paziņojumus.

2. Līgumslēdzēja valsts 12 mēnešu laikā pēc 32. panta a) punktā minētā depozitāra paziņojuma dienas var paziņot depozitāram, ka tas, ka cita valsts ratificē, pieņem, apstiprina Konvenciju vai pievienojas tai, nenozīmē attiecību starp abām valstīm nodibināšanu saskaņā ar šo Konvenciju.

3. Valsts, deponēdama savu instrumentu saskaņā ar 24. panta 4. punktu, var paziņot depozitāram, ka tas, ka tā ratificē, pieņem, apstiprina Konvenciju vai pievienojas tai, nenozīmē attiecību nodibināšanu ar līgumslēdzēju valsti saskaņā ar šo Konvenciju.

4. Līgumslēdzēja valsts jebkurā laikā var atsaukt paziņojumu, ko tā sniegusi saskaņā ar 2. vai 3. punktu. Šāda atsaukšana stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši trīs mēneši pēc paziņošanas dienas.

30. pants
Deklarācijas

1. Deklarācijas, kas minētas 14., 17., 18., 19. un 25. pantā, var sniegt parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā vai jebkurā laikā pēc tam; tās var jebkurā laika grozīt vai atsaukt.

2. Deklarācijas, grozījumus un atsaukumus paziņo depozitāram.

3. Deklarācija, kas iesniegta parakstot, ratificējot, pieņemot, apstiprinot vai pievienojoties, stājas spēkā vienlaicīgi ar šīs Konvencijas stāšanos spēkā attiecībā uz atbilstīgo valsti.

4. Vēlāk iesniegta deklarācija un visi deklarācijas grozījumi vai atsaukumi stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no dienas, kad depozitārs ir saņēmis paziņojumu.

5. Deklarācija, kas iesniegta vēlāk, un deklarācijas grozīšana vai atsaukšana neattiecas uz spriedumiem, kas izriet no tiesvedībām, kuras izcelsmes tiesā jau ir ierosinātas, kad deklarācija stājas spēkā.

31. pants
Darbības izbeigšana

1. Ikviena šīs Konvencijas līgumslēdzēja valsts var denonsēt to, iesniedzot depozitāram rakstisku paziņojumu. Denonsēšanu var ierobežoti attiecināt uz atsevišķām teritoriālajām vienībām ar neunitāru tiesību sistēmu, kurām piemēro Konvenciju.

2. Denonsēšana stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši 12 mēneši no dienas, kad depozitārs šo paziņojumu saņem. Ja paziņojumā ir norādīts ilgāks denonsēšanas spēkā stāšanās termiņš, denonsēšana stājas spēkā pēc tam, kad ir beidzies šis garākais termiņš no dienas, kad depozitārs saņem attiecīgo paziņojumu.

32. pants

Depozitāra paziņojumi

Depozitārs paziņo Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībniekiem un citām valstīm un reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām, kas parakstījušas, pieņēmušas, apstiprinājušas vai pievienojušās šai Konvencijai saskaņā ar 24., 26. un 27. pantu, par:

a) parakstīšanu, ratifikāciju, pieņemšanu, apstiprināšanu vai pievienošanos, kas minēta 24., 26. un 27. pantā;

b) dienu, kad Konvencija saskaņā ar 28. pantu stājas spēkā;

c) paziņojumiem, deklarācijām, deklarāciju grozījumiem un atsaukumiem, kas minēti 26., 27., 29. un 30. pantā; kā arī

d) denonsēšanu, kas minēta 31. pantā.

To apliecinot, attiecīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo Konvenciju.

Hāgā 2019. gada 2. jūlijā angļu un franču valodā vienā eksemplārā, kuru deponē Nīderlandes Karalistes valdības arhīvos un kura apliecinātas kopijas pa diplomātiskiem kanāliem nosūta katrai Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstij, kas tāda ir konferences divdesmit otrās sesijas dienā, kā arī katrai valstij, kas piedalījās minētajā sesijā; abi teksti ir vienlīdz autentiski.